BISBAT DE TORTOSA

Vida Diocesana

ANY LII ■ NÚM. 32 | 6 d'agost de 2023 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

LA PASSIÓ PER L'EVANGELITZACIÓ

La crida a l'apostolat

Miniatura de sant Mateu de les *Grandes Heures d'Anne de Bretagne* (1503-1508). Biblioteca Nacional de París (França)

Comencem avui un nou cicle de catequesis: la passió per l'evangelització, és a dir, el zel apostòlic. Es tracta d'una dimensió vital per a l'Església: la comunitat dels deixebles de Jesús de fet neix apostòlica, neix missionera, no proselitista. I avui voldria començar amb un episodi evangèlic: la crida de l'apòstol Mateu (cf. *Mt* 9,9-13).

Tot comença per Jesús, el qual «veu» —diu el text— «un home». Pocs veien en Mateu tal i com era: el coneixien com aquell que estava «assegut a la taula de recaptació d'impostos».

Als ulls de Jesús, Mateu és un home, amb les seves misèries i la seva grandesa. Jesús s'acosta a ell, perquè tot home és estimat per Déu. Aquesta mirada de Jesús que és bonica, que veu l'altre, sigui qui sigui, com un destinatari d'amor, és l'inici de la passió evangelitzadora. Tot parteix d'aquesta mirada que aprenem de Jesús.

Com és la nostra mirada envers els altres? Quantes vegades veiem els defectes i no les necessitats; quantes vegades etiquetem les persones pel que fan o el que pensen! Jesús mira sempre cadascú amb misericòrdia, encara més, amb predilecció. I els cristians són cridats a fer com Crist.

Per tant, tot comença amb la mirada de Jesús, «Veié un home», Mateu. A això segueix —segon pas— un moviment. Primer la mirada, Jesús veié, després el segon pas, el moviment. Mateu estava assegut al despatx dels impostos; Jesús li va dir: «Segueix-me». I ell «s'aixecà i el va seguir».

Tercer pas, una meta. Després d'haver-se aixecat i haver seguit Jesús, on anirà Mateu? Podríem imaginar que, canviada la vida d'aquell home, el Mestre el condueixi cap a nous encontres, noves experiències espirituals. En primer lloc, Jesús va a casa seva; allí Mateu li prepara «un gran banquet», en el qual hi havia «molts publicans», és a dir, gent com ell. Mateu retorna al seu ambient, però hi torna canviat i amb Jesús. El seu zel apostòlic no comença en un lloc nou, pur, un lloc ideal, llunyà, sinó allí, comença allí on viu, amb la gent que coneix.

Dimecres, 11 de gener de 2023

REFLEXIONS

El progrés dels pobles i la pau (I)

L'encíclica *Populorum progressio* de Pau VI, publicada el 26 de març de 1967, és com un fruit del Concili Vaticà II... La clau de la lectura d'aquesta encíclica està en les paraules conclusives: «El desenvolupament és el nou nom de la pau» (*PP* 87). Una afirmació que fa comprendre clarament que l'encíclica està en la línia de l'ensenyament de Joan XXIII a propòsit del tema de la pau. Com a *Pacem in terris*, també a la *Populorum progressio* la perspectiva de fons és mundial, planetària. La qüestió social ha pres una dimensió mundial. Pel que fa al document precedent, sobre el qual Pau VI insisteix majorment, és l'actuació per aconseguir el desenvolupament. És a partir de l'angle qualitatiu del desenvolupament que van compreses les indicacions i els suggeriments de la *Populorum progressio*. En altres paraules, el desenvolupament desitjat té algunes característiques ben precises. La primera, que és un desenvolupament moral, humanista i universal. El desenvolupament que està al centre de la qüestió social mundial no és només una qüestió econòmica, sinó un desenvolupament que concerneix la justícia, la solidaritat, l'home concret i la comunitat mundial sencera. És creixement en humanitat de la humanitat. Coherent amb aquesta visió de la qüestió social, Pau VI, més que parlar d'Estats i de societats polítiques, prefereix parlar d'homes i pobles, pobres i rics, gairebé per subratllar que el desenvolupament integral dels pobles depèn de la col·laboració i de la cooperació de tots, individus i pobles, rics i pobres.

Mn. Eduard Salinas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,4b-15 / Sl 80 / Mt 14,22-36]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus 4 diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev. fund. Teatins (CR, 1524).

8. □ **Dimarts** [Nm 12,1-13 / Sl 50 / Mt 15,1-2.10-14]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominics (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos.

9. ■ **Dimecres** [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida M. Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. ■ **Dijous** [2C 9,6-10 / Sl 111 / Jo 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. □ **Divendres** [Dt 4,32-40 / Sl 76 / Mt 16,24-28]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg. fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.

12. ■ **Dissabte** [Dt 6,4-13 / Sl 17 / Mt 17,14-20]. Urgell: ■ Beats Eusebi Codina i Millà, Ramon Illa i Sàlvia i Sebastià Riera i Coromina, rel., i companys, mrs. Santa Joana Francesca de Chantal, rel.

13. ■ **Diumenge vinent,** XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1R 19, 9a.11-13a / Sl 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14, 22-33]. Beats Josep Tàpies i Sala i companys, prevs., mrs. Lleida: Beats Josep M. Ormo i Seró, rel., i companys màrtirs, missioners fills del Cor Immaculat de Maria. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats màrtirs. Beats màrtirs claretians de Barbastre (1936); sant Cassià, mestre mr. a Ímola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.

La Transfiguració del Senyor

Lectura de la profecia de Daniel
(Dn 7,9-10.13-14)

Tot mirant la visió, vaig veure que posaven uns trons, i un Vell venerable s'hi assegué. El seu vestit era blanc com la neu i els seus cabells, com la llana blanquejada. El tron on seia era de flames i les rodes de la seva carrossa eren de foc ardent. Davant d'ell naixia i corria un riu de foc. Els seus servidors eren mil milers, els seus assistents, deu mil miríades. El tribunal s'assegué i foren oberts els llibres. Després, tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al Vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

Salm responsorial (96)

R. *El Senyor és rei, l'Altíssim sobre la terra.*

El Senyor és rei. La terra ho celebra, / se n'alegren totes les illes. / Foscor i nuvolades vetllen entorn d'ell, / justícia i raó sostenen el seu tron. R.

Es fonen com cera les muntanyes / davant del Senyor de tota la terra. / El cel proclama la seva justícia, / i tots els pobles contemplen la seva glòria. R.

Perquè vós sou el Senyor, / l'Altíssim sobre tota la terra, / i excels per damunt de tots els déus. R.

Lectura de la segona carta de sant Pere
(2Pe 1,16-19)

Estimats, tot el que us vam fer saber del poder i de la vinguda gloriosa de Jesucrist, el nostre Senyor, no era tret de faules hàbilment teixides. Nosaltres mateixos vam contemplar amb els nostres ulls la seva grandesa, quan rebé de Déu Pare honor i glòria, i una veu que venia de la glòria majestuosa de Déu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui jo m'he complagut.» Aquesta veu del cel, nosaltres la vam sentir quan érem amb ell a la muntanya santa. Això ens ha confirmat les paraules dels profetes, i vosaltres fareu bé d'escoltar-les amb tota atenció, ja que són una llum que fa claror en un lloc fosc, mentre espereu que neixi el dia i l'estrella del matí surti a l'horitzó dels vostres cors.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu
(Mt 17,1-9)

Sis dies després, Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, i se'ls endugué a part dalt d'una muntanya alta. Allí es transfigurà davant d'ells: el seu rostre es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. Llavors se'ls van aparèixer Moisès i Elies, que conversaven amb Jesús. Pere digué a Jesús: «Senyor, és bo que estiguem aquí dalt. Si vols, hi faré tres cabanes: una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies». Encara parlava, quan els cobrí un núvol lluminós, i una veu digué des del núvol: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». Els deixebles, en sentir-ho, es van prosternar amb el front a terra, plens de gran temor. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequeu-vos, no tingueu por». Ells van alçar els ulls i no veieren ningú més que Jesús tot sol. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els va donar aquesta ordre: No digueu res a ningú d'aquesta visió fins que el Fill de l'home hagi ressuscitat d'entre els morts.

Lectura de la profecía de Daniel
(Dan 7,9-10,13-14)

Miré y vi que colocaban unos tronos. Un anciano se sentó; su vestido era blanco como nieve, su cabellera como lana limpísima; su trono, llamas de fuego; sus ruedas, llamaradas. Un río impetuoso de fuego brotaba y corría ante él.

Miles y miles lo servían, millones estaban a sus órdenes. Comenzó la sesión y se abrieron los libros.

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

Salmo responsorial (96)

R. *El Señor reina, altísimo sobre toda la tierra.*

El Señor reina, la tierra goza, / se alegran las islas innumerables. / Tiniebla y nube lo rodean, / justicia y derecho sostienen su trono. R.

Los montes se derriten como cera / ante el Señor de toda la tierra; / los cielos pregonan su justicia, / y todos los pueblos contemplan su gloria. R.

Porque tú eres, Señor, / altísimo sobre toda la tierra, / encumbrado sobre todos los dioses. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 1,16-19)

Queridos hermanos: No nos fundábamos en fábulas fantasiosas cuando os dimos a conocer el poder y la venida de nuestro Señor Jesucristo, sino en que habíamos sido testigos oculares de su grandeza. Porque él recibió de Dios Padre honor y gloria, cuando desde la sublime Gloria se le transmitió aquella voz: «Éste es mi Hijo amado, en quien me he complacido». Y esta misma voz, transmitida desde el cielo, es la que nosotros oímos, estando con él en la montaña sagrada. Así tenemos más confirmada la palabra profética y hacéis muy bien en prestarle atención como a una lámpara que brilla en un lugar oscuro, hasta que despunte el día, y el lucero amanezca en vuestros corazones.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías.» Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra, y una voz desde la nube decía: «Éste es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo.». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis.» Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo. Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, el meu estimat, escolteu-lo»

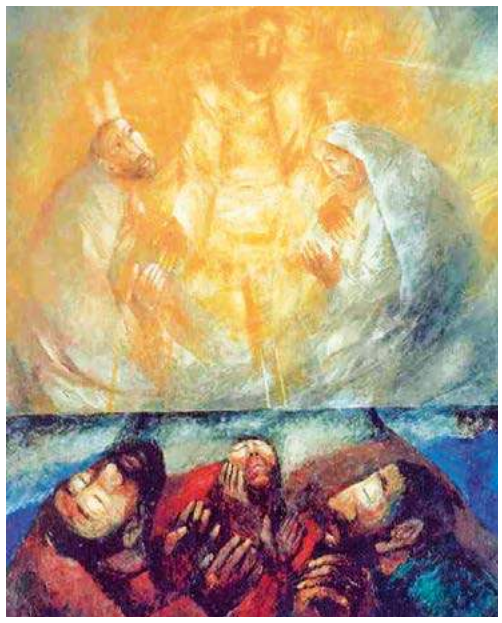

***La Transfiguració* de Sieger Köder**

L'anunci que va fer Jesús sobre la seva passió i mort va deixar desconcertats els apòstols. Només cal veure la reacció de Pere, uns versets abans: *Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà*. Pere no vol acceptar la passió del seu mestre. Per això Jesús li contesta: *Ves-te'n d'aquí Satanàs!* Tot i que fa un moment que l'acaba de proclamar com a Messies, Fill del Déu viu. És difícil acceptar la passió. Per això la transfiguració que llegim avui vol d'alguna manera apaivagar l'escàndol de la creu fent veure a Pere i als seus companys que el terme final de la passió i mort de Jesús és la vida plena, la resurrecció de la que n'és un tast la transfiguració. S'hi troba *tan bé* Pere que només pensa a fer tres cabanes: *per a Crist, per a Moisès i per a Elies*. Es troba a la glòria, es troba al cel. Però el Pare diu: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut: escolteu-lo*. Pere escolta Jesús quan parla de la passió perquè és el Fill estimat de Déu i aquest és el camí que el Pare vol que segueixi. Per això tot seguit s'esvaneix la visió i es troben *amb Jesús tot sol*. Cal ara seguir el camí de la passió i la mort que acabarà, però, en la transfiguració plena, és a dir en la resurrecció. Pere ens diu a la segona lectura: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat... Aquesta veu del cel nosaltres la vam sentir quan érem amb ell a la muntanya*. Abans ha dit: *Nosaltres vam contemplar amb els nostres ulls la seva grandesa*. Després de la resurrecció Pere ho entén tot. I en la primera lectura Daniel confessa: *Vaig veure venir com un Fill d'home... i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge.* Aquest Jesús que va a la mort és el Senyor de tot el món, el Rei etern: *La seva sobirania és eterna*. Aquesta festa de la Transfiguració (molt important a l'Orient) ensenya que el camí de la vida, de la felicitat, de la resurrecció passa per la passió i la mort. Com diu el prefaci, la Transfiguració ha d'allunyar també de nosaltres l'escàndol de la creu.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.